

Nr 128.

Av herr **Lundquist** i Rotebro, om pension åt förre skogvaktaren *Emil Hjalmar Rudolf Karlsson*.

I en till 1931 års riksdag avlåten proposition, nr 50, föreslog Kungl. Maj:t riksdagen medgiva, att skogvaktaren å Järvafältet Emil Hjalmar Rudolf Karlsson måtte från och med månaden näst efter den, varunder han entledigades från sin anställning därstädes, under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 1,224 kronor.

Sägda förslag blev av riksdagen bifallet.

Trots detta tillåter jag mig att även i år föra detta pensionsärende inför riksdagen, under förhoppning, att riksdagen skall med hänsyn till de förhållanden, som föranlett avskedandet, och den försämring, Karlssons försörjningsförmåga sedermera undergått, finna skäligt att något höja det pensionsbelopp, som förra året beviljades.

Det torde icke vara behöfligt att här ånyo fullständigt upprepa de skäl, som föranledde Kungl. Maj:t att för 1931 års riksdag framlägga sin ovan omtalade proposition, eller de uttalanden, som i saken gjordes av vederbörande myndigheter. Jag tillåter mig i dessa hänseenden hänvisa till Kungl. Maj:ts förut berörda proposition nr 50, punkt 4.

Jag anser mig endast böra här erinra om följande:

Karlsson, som är född den 20 december 1876, hade alltsedan den 2 juni 1906 varit anställd såsom skogvaktare å Järvafältet och kunde således den 1 juli 1931, då han beviljades avsked, åberopa en anställningstid i statens tjänst av omkring 25 år. Karlsson avskedades på grund av sjukdom, som gjorde honom oförmögen att längre fullgöra skogvaktaretjänsten. Enligt företett läkareutlåtande hade sjukdomen med största sannolikhet uppkommit som följd av hans arbete. Karlsson hade med nit och intresse och till full belåtenhet skött de åligganden, som tillkommit honom i egenskap av skogvaktare å Järvafältet.

Det pensionsbelopp, kronor 1,224, som av riksdagen beviljades, hade i första hand föreslagits av arméförvaltningens fortifikations- och civila departement.

Emellertid tillåter jag mig erinra om att chefen för östra arméfördelningen hade föreslagit, att pensionsbeloppet måtte sättas till 2,040 kronor, motsvarande 65 % på medeltalet av inkomsterna under de senaste fem åren.

Jag ber vidare få framhålla, att enligt här bifogat av leg. läkaren C. A. Törn-gren den 16 januari 1932 utfärdat läkarintyg den förlamning i vänster ben, som nödvändiggjorde avskedandet, »under de senaste 1½ åren avsevärt tilltagit och nu spritt sig även till vänster arm och hand, så att patienten mer och

mer förlorar förmågan att fasthålla föremål med denna vänstra handen», ävensom att Karlssons »försörjningsförmåga eller utsikt att kunna erhålla eller sköta en plats härigenom sjunkit till ett minimum.»

Med hänsyn till att Karlssons sjukdom med största sannolikhet uppkommit som följd av hans arbete och denna sjukdom på senare tiden tilltagit i sådan grad, att försörjningsmöjligheterna för framtiden »sjunkit till ett minimum», synes det vara med rättvisa och billighet överensstämmande, att det årliga pensionsbelopp, som riksdagen år 1931 fastställde, höjes, förslagsvis i enlighet med arméfördelningschefens förslag redan i oktober 1930.

Under åberopande av vad ovan anförts tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen må besluta att f. d. skogvaktaren å Järvafältet
Emil Hjalmar Rudolf Karlsson må fr. o. m. den 1 juli 1932
under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten
uppbära en årlig pension å 2,040 kronor.

Stockholm den 21 januari 1932.

R. Lundquist
i Rotebro.

Avskrift.

Att förre skogvaktaren Hjalmar Karlsson sedan början av februari 1927 lider av en tilltagande förlamning i vänster ben, vilken i hög grad och så småningom mer och mer försvårar gåendet i synnerhet på ojämn mark, att denna förlamning under senaste 1½ åren avsevärdt tilltagit och nu spritt sig även till vänster arm och hand, så att patienten mer och mer förlorar förmågan att fasthålla föremål med denna vänstra handen, intygas, likasom även att Hr Hj. Karlssons försörjningsförmåga eller utsikt att kunna erhålla eller sköta en plats härigenom sjunkit till ett minimum.

Stockholm den 16 januari 1932.

C. A. Törngren,
leg. läk.

Rätt avskrivet betyga:

David Frykholm.

Ludvig Gustafsson.